

la rectificació oportuna referida a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 2598, primera columna, a l'apartat quatre de l'article únic, on diu:

«Disposició addicional primera. Cofinançament dels plans de cooperació i dels projectes singulars.»

ha de dir:

«Disposició addicional primera. Cofinançament dels plans de cooperació i dels projectes de modernització administrativa local i de participació de la societat civil.»

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

19250 REIAL DECRET 1332/2005, d'11 de novembre, pel qual es desplega la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer. («BOE» 280, de 23-11-2005.)

La Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer, respon a dos objectius bàsics: l'establiment d'un règim de supervisió addicional per als conglomerats financers i la revisió de les normatives sectorials (banca, valors i assegurances) per aconseguir una coherència adequada entre totes aquestes i alinear-les amb el nou règim de conglomerats financers.

La Llei incorpora de manera parcial al nostre ordenament intern la Directiva 2002/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2002, relativa a la vigilància complementària de les entitats de crèdit, les companyies d'assegurances i les entitats d'inversió que pertanyen a un conglomerat financer, per la qual es modifiquen les directives 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE i 93/22/CEE del Consell, i les directives 98/78/CE i 2000/12/CE del Parlament Europeu i del Consell. La regulació comunitària s'ha d'enquadrar en l'àmbit de les actuacions del Pla d'acció de serveis financers que en la seva recerca de la consecució d'un mercat únic de serveis financers va establir dins dels seus objectius la necessitat del reforç de les estructures cautelars. En aquesta línia d'actuació, el Llibre verd de serveis financers (2005-2010), que estableix els criteris de convergència per als pròxims cinc anys, manté entre els seus objectius l'establiment d'una supervisió eficient i efectiva a través de la transposició, implementació i avaluació contínua de les directives que estableix el Pla d'acció esmentat.

Tanmateix, la Llei va establir una transposició parcial de la directiva que ha de ser completada mitjançant aquest Reial decret, en virtut de l'habilitació al Govern per al desplegament reglamentari que va fer la disposició final segona de la Llei.

El capítol I del Reial decret es dedica a l'establiment de l'àmbit d'aplicació de la regulació, amb la delimitació de les entitats sotmeses al règim de supervisió addicional, el seu règim d'identificació i la determinació de les autoritats competents rellevants. Sobre això, s'ha de fer una especial referència a l'existència a Espanya des de 1995 d'un règim de supervisió per al qual el nostre ordenament denominava «grups mixtos no consolidables»; en aquest sentit, el Reial decret adapta el seu règim d'informació en la línia fixada per la regulació de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, que permetia que el Govern estengués totes o algunes de les obligacions previstes per als conglomerats financers als

grups mixtos no consolidables que no complissin el requisit de diversificació sectorial significativa.

El capítol II estableix els elements dels quals ha de constar la supervisió addicional: polítiques d'adequació de capital, operacions intragrup, concentració i gestió de riscos, mecanismes de control intern i honorabilitat i experiència dels directius de les societats financeres mixtes de cartera.

El capítol III preveu com s'ha de portar a terme la designació del coordinador de la supervisió del conglomerat, i la seva actuació es completa mitjançant la identificació del conglomerat financer i de l'entitat obligada. Així mateix, es regula la cooperació entre les autoritats competents lligades al mateix conglomerat financer.

El capítol IV recull les actuacions del coordinador en els casos d'incompliment de les obligacions que estableixen la Llei i aquest Reial decret.

El capítol V assenyala l'habilitació normativa de la qual gaudeixen els diferents supervisors per exercir els mètodes de supervisió addicional dels grups l'entitat dominant dels quals sigui una entitat regulada o una societat financer mixta de cartera que tinguin el seu domicili fora de la Unió Europea.

Les disposicions finals estableixen la revisió de les normatives sectorials (banca, valors i assegurances), de rang reglamentari, per aconseguir una adequada coherència entre totes aquestes i alinear-les amb el nou règim de conglomerats financers. Aquestes disposicions també compleixen dues finalitats d'aquest Reial decret: en primer lloc, la transposició de la Directiva 2005/1/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2005, per la qual es modifiquen les directives 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE i 93/6/CEE del Consell, i les directives 94/19/CE, 98/78/CE, 2000/12/CE, 2001/34/CE, 2002/83/CE i 2002/87/CE, a fi d'establir una nova estructura organitzativa dels comitès de serveis financers, que amplia determinades obligacions d'informació en l'àmbit de les entitats de crèdit i d'assegurances; i, en segon lloc, l'establiment d'uns requisits d'honorabilitat comercial i professional comuns per a una sèrie d'entitats supervisades (entre les quals s'inclouen els establiments de canvi de moneda i les societats de taxació), que intenta corregir la dispersió conceptual existent fins en aquest moment.

Així mateix, en l'àmbit assegurador s'utilitzen les modificacions normatives incloses en les disposicions finals per establir una adequació de la valoració dels immobles de les entitats asseguradores.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 11 de novembre de 2005,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte desplegar el que preveu la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer (d'ara endavant, la Llei).

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Sense perjudici de les disposicions relatives a la supervisió dels grups d'entitats financeres recollides en la normativa sectorial, les entitats regulades dels conglomerats financers estan subjectes al conjunt d'obligacions que preveuen aquest Reial decret i les seves disposicions de desplegament.

2. Els grups que compleixin tots els requisits que preveuen els articles 2 i 3 de la Llei, llevat del que preveu l'article 2.1.c), estan subjectes al que disposa l'article 13.2 d'aquest Reial decret en relació amb les obligacions de remissió d'informació. Així mateix, els són aplicables els articles 5, 6 i 7 de la Llei.

3. En els grups a què es refereix l'últim incís del paràgraf segon de l'article 2.5 de la Llei, el coordinador i les autoritats competents rellevants poden decidir, de comú acord:

a) Que no quedin subjectes al conjunt de les obligacions que estableix el capítol II; en aquest cas, els és aplicable el que disposa l'apartat anterior.

b) Que quedin subjectes només a les obligacions que preveu l'article 6.

Les autoritats indicades poden prendre les decisions a què es refereix aquest apartat si consideren que l'aplicació del conjunt de les obligacions que preveu aquest Reial decret no és necessària, o és inadequada, o podria induir a error respecte als objectius de la supervisió addicional, tenint en compte:

1r L'abast del sector financer de menys dimensió, especialment si no és superior al cinc per cent, calculat d'acord amb la mitjana a què es refereix l'article 2.5 de la Llei, o en termes de balanç total o de requisits de solvència de l'esmentat sector financer.

2n La seva quota de mercat, especialment si no és superior al cinc per cent en cap Estat membre, en termes de balanç total en el sector bancari i dels serveis d'inversió i en termes de primes brutes emeses en el sector de les assegurances.

4. En el cas d'entitats regulades, a què es refereix l'article 4.4 de la Llei, en les quals una o diverses persones físiques o jurídiques mantinguin participacions o vincles de capital o exerceixin una influència significativa, les autoritats competents rellevants poden exigir, de mutu acord, el compliment de totes o alguna de les obligacions que preveu aquest capítol, com si les entitats regulades constituïssin un conglomerat financer, sempre que almenys una de les empreses pertanyi al sector d'assegurances i una altra al sector bancari i de serveis d'inversió i que els dos sectors siguin significatius en el sentit de l'article 2.5 de la Llei.

Per adoptar la decisió corresponent, les autoritats esmentades han de prendre en consideració els factors següents:

a) La possibilitat que les esmentades persones puguin assumir, de fet o de dret, ja sigui en virtut d'acords contractuals o de qualsevol altre vincle jurídic, poders suficients, amb independència que s'exerceixin o no, per fixar l'estratègia o la forma de gestionar el negoci de les entitats regulades, o designar almenys un terç dels membres del consell d'administració d'aquestes entitats.

b) L'existència entre les entitats regulades d'interrelacions econòmiques, basades, entre altres factors, en suports financers directes, indirectes o recíprocs, o altres d'anàlegs que comportin una substancial dependència financera o econòmica.

c) En el cas de grups cooperatius o mutualistes, la base de socis, directes o indirectes, que sigui comuna a les cooperatives de crèdit o mutualitats de previsió social afectades.

Article 3. *Entitats financeres i sector financer.*

1. Als efectes d'aquest Reial decret i del que disposa l'article 2.4 de la Llei, s'entén que formen part, en tot cas, del sector financer d'un grup les entitats següents:

a) Les entitats regulades a què es refereix l'article 2.3 de la Llei.

b) Les societats financeres mixtes de cartera que preveu l'article 2.7 de la Llei.

c) Les societats de capital de risc i les societats gestores d'entitats de capital de risc.

d) Les societats d'inversió de capital variable.

e) Les entitats l'activitat principal de les quals sigui la tinença d'accions o participacions; s'entén que l'activitat principal d'una entitat és la tinença d'accions o participacions quan, en la data a què es refereixin els estats comptables consolidats, més de la meitat del seu actiu estigui compost per inversions financeres permanents en capital, siguin quins siguin l'activitat, l'objecte social o l'estatut de les entitats participades.

f) Les societats instrumentals l'activitat de les quals suposi la prolongació del negoci d'una entitat financera, o consisteixi fonamentalment en la prestació a entitats del grup de serveis auxiliars, com ara la tinença d'immobles o actius materials, prestació de serveis informàtics, de taxació, representació, mediació o altres de similars.

2. El sector bancari i de serveis d'inversió està format per les entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió del conglomerat financer, així com les altres entitats que integrin un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit o un grup o subgrup consolidable d'empreses de serveis d'inversió.

El sector d'assegurances està format per les entitats asseguradores i reasseguradores del conglomerat financer, així com les altres entitats que integrin un grup o subgrup consolidable d'entitats asseguradores.

Als efectes anteriors, és aplicable el que preveu l'article 6.4 del Reial decret 1343/1992, de 6 de novembre, pel qual es desplega la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres.

Article 4. *Regles aplicables als càlculs necessaris per identificar els conglomerats financers.*

1. Els càlculs que preveu l'article 2 de la Llei s'han de fer un cop l'any en tots els grups en els quals almenys una de les entitats del grup pertanyi al sector de les assegurances i almenys una altra al sector bancari i de serveis d'inversió.

2. Els càlculs en relació amb el balanç s'han de fer sobre la base del balanç total agregat de les entitats del grup, d'acord amb els seus comptes anuals. No obstant això, quan es disposi de comptes consolidats i aquests ofereixin dades independents per als sectors esmentats a l'article anterior, elaborats amb criteris d'assignació equivalents als que s'hi assenyalen, s'han d'utilitzar aquests en lloc dels comptes agregats. Als efectes d'aquests càlculs, per a les empreses en les quals es tinguin participacions s'han de tenir en compte per l'import del balanç total que correspongui a la part proporcional agregada en possessió del grup, sempre que no s'utilitzin comptes consolidats o quan s'utilitzin i aquestes empreses no estiguin incloses en les xifres del sector en què s'hagin integrat.

3. Les autoritats competents rellevants poden, de comú acord:

a) Excloure una entitat en efectuar els càlculs que preveuen els apartats 4 i 5 de l'article 2 de la Llei, en els mateixos supòsits a què es refereix l'article 6.4 d'aquest Reial decret.

b) Prendre en consideració si es respecten els llistats que preveu la Llei durant tres anys consecutius, per evitar canvis bruscos de règim i deixar de prendre en consideració aquesta circumstància si l'estructura del grup suporta canvis significatius.

Per als conglomerats financers ja identificats com a tals, les decisions anteriors s'han de prendre a partir d'una proposta del coordinador de l'esmentat conglomerat.

4. Les autoritats competents rellevants poden adoptar, en casos excepcionals i de comú acord, la decisió que preveu l'article 2.6 de la Llei quan considerin que els paràmetres referits en l'esmentat precepte són especialment importants als efectes de la supervisió addicional.

Article 5. *Autoritats competents rellevants.*

Als efectes del que preveu aquest Reial decret, són autoritats competents rellevants:

a) Les autoritats competents espanyoles o d'altres estats membres de la Unió Europea que siguin responsables de la supervisió en base consolidada de les entitats regulades d'un conglomerat financer.

b) El coordinador designat d'acord amb el que disposa l'article 14 en cas que sigui diferent de les autoritats a què es refereix el paràgraf a) anterior.

c) Altres autoritats competents interessades, quan ho decideixin de comú acord les autoritats esmentades en els dos paràgrafs anteriors; a aquest efecte, aquestes han de prendre en consideració especialment la quota de mercat de les entitats regulades del conglomerat en altres estats membres de la Unió Europea, en particular si és superior al cinc per cent, així com la importància que tingui en el conglomerat qualsevol entitat regulada establerta en un altre Estat membre.

d) Si es tracta d'un conglomerat financer les entitats regulades estrangeres del qual no pertanyen a un altre Estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya si en el conglomerat financer hi ha inclosa una entitat de crèdit espanyola; la Comissió Nacional del Mercat de Valors si en el conglomerat hi ha inclosa una empresa de serveis d'inversió espanyola i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions si en el conglomerat financer hi ha inclosa una entitat asseguradora o reasseguradora espanyola.

CAPÍTOL II

Elements de la supervisió addicional

Article 6. *Requisits d'adequació de capital addicional.*

1. En els supòsits en els quals l'entitat dominant del conglomerat sigui una entitat regulada espanyola o quan totes les autoritats competents rellevants siguin espanyoles, s'han d'aplicar les regles que preveuen els apartats 3 i 4 d'aquest article.

En els supòsits diferents dels previstos en aquest apartat 1, el coordinador ha de decidir, després de consultar les altres autoritats competents rellevants i l'entitat obligada del conglomerat financer, d'acord amb quin mètode dels descrits a l'annex s'han de calcular els requisits d'adequació del capital de les entitats regulades del conglomerat financer.

2. Els recursos propis computables del conglomerat financer comprenen el resultat de la suma de:

a) Els recursos propis computables de l'entitat de crèdit o grup consolidable d'entitats de crèdit, que formin part del conglomerat financer, tal com els defineixen el capítol II del títol I del Reial decret 1343/1992, de 6 de novembre, i la seva normativa de desplegament.

b) Els recursos propis computables de l'empresa de serveis d'inversió o grup consolidable d'aquestes, que formin part del conglomerat financer, tal com defineixen el capítol II del títol II del Reial decret 1343/1992, de 6 de novembre, i la seva normativa de desplegament.

c) El patrimoni propi no compromès de l'entitat asseguradora o grup consolidable d'entitats asseguradores, que formin part del conglomerat financer, tal com defineix el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.

D'aquesta suma es dedueixen:

1r Les participacions accionaries entre entitats del conglomerat financer, llevat que el seu import ja s'hagi eliminat per consolidació o s'hagi deduït dels recursos propis computables de les entitats o grups consolidables inte-

grants d'aquell. Les deduccions s'han de fer pel valor en els llibres de l'entitat tenidora de tals participacions.

2n L'excés, si s'escau, dels elements integrants dels recursos propis computables o patrimoni propi no compromès que no tingui tal consideració segons la normativa aplicable a les entitats financeres individuals o grups financers consolidables supervisats per l'autoritat espanyola que actua com a coordinador del conglomerat financer, sobre les exigències de recursos propis o patrimoni no compromès mínims de l'entitat financera individual o grup consolidable en el qual són computables. Per determinar tal excés s'apliquen primer, si n'hi ha, els recursos propis computables de menys qualitat d'acord amb el que estableix la legislació sectorial aplicable, i es distribueixen a prorrata els requeriments coberts pels recursos propis del mateix grup als dels elements que s'han d'excloure.

El coordinador pot establir que es dedueixi dels recursos propis efectius del conglomerat financer l'import de les operacions o compromisos financers que es portin a terme, bé entre les diferents entitats financeres pertanyents al conglomerat que no siguin consolidables entre elles, bé entre qualsevol de les entitats financeres de l'esmentat grup i algun tercer, que generin una duplicació en el còmput dels recursos propis del conglomerat financer o debilitin l'efectivitat dels recursos propis per cobrir pèrdues o fer front als riscos assumits pel conglomerat financer en el seu conjunt.

3. Els recursos propis efectius del conglomerat financer, una vegada efectuades les deduccions previstes en l'apartat anterior, no poden ser inferiors en cap moment a la suma de les exigències de recursos propis i marge de solvència establerts, segons les seves normes específiques, per a cada classe d'entitats o grups consolidables integrats en el conglomerat financer.

Quan els actius representatius de participacions i altres operacions internes entre entitats no consolidades pertanyents al conglomerat financer impliquin exigències de recursos propis per a qualsevol d'elles o, si s'escau, per al seu grup consolidable, tals requeriments no s'han de tenir en compte en el càlcul de les exigències de recursos propis mínims del conglomerat financer.

Els actius deduïts dels recursos propis no s'han de considerar en el càlcul de les exigències de recursos propis mínims del conglomerat financer.

4. El coordinador pot decidir no incloure una entitat concreta en el càlcul dels requisits d'adequació del capital addicional en els casos següents:

a) Quan l'entitat estigui situada en un tercer país on hi hagi impediments legals per a la transferència de la informació necessària.

b) Quan l'entitat considerada individualment presenti un interès poc significatiu respecte dels objectius de la supervisió addicional. Quan siguin diverses les societats del grup en aquestes circumstàncies, només poden ser excloses si en conjunt presenten un interès poc significatiu respecte a la finalitat expressada.

c) Quan la inclusió de l'entitat sigui inadequada o enganyosa en relació amb els objectius de la supervisió addicional. En aquest cas, i llevat de situacions d'urgència, el coordinador ha de consultar les altres autoritats competents rellevants abans de prendre la decisió.

Quan una entitat regulada sigui exclosa en funció del que preveuen els paràgrafs b) i c), l'autoritat competent encarregada de la seva supervisió individual pot sol·licitar a l'entitat obligada del conglomerat financer informació que pugui facilitar la supervisió de l'entitat regulada.

5. Els requisits de solvència a què es refereix aquest article s'han de calcular d'acord amb les normes sectorials corresponents.

Article 7. Principis tècnics d'adequació de capital.

1. Tant en els supòsits que preveu l'apartat 2 com en els que preveu l'apartat 5 de l'article anterior, i independentment del mètode utilitzat en aquest últim cas, són aplicables els principis tècnics recollits en aquest article.

2. Sigui quin sigui el mètode que s'utilitzi, quan l'entitat sigui una entitat dependent i tingui un dèficit de solvència o, en el cas d'una entitat no regulada del sector financer, un dèficit de solvència teòric, s'ha de tenir en compte el dèficit total de solvència de la dependent. Si en aquest cas, segons el parer del coordinador, la responsabilitat de l'empresa dominant que tingui una part del capital està limitada estrictament i clarament a aquesta quota del capital, el coordinador pot permetre que el dèficit de solvència de la dependent es tingui en compte sobre una base proporcional.

En els casos en què no hi hagi vincles de capital entre les entitats d'un conglomerat financer, el coordinador, després de consultar les altres autoritats competents rellevants, ha de determinar quina part proporcional cal considerar, tenint en compte la responsabilitat derivada dels vincles existents.

3. Així mateix, s'han de tenir en consideració els principis següents:

a) S'ha d'eliminar el còmput múltiple d'elements admissibles per calcular els recursos propis del conglomerat financer, així com qualsevol creació inapropiada de recursos propis a l'interior del grup; per garantir l'eliminació del còmput múltiple i la creació de recursos propis a l'interior del grup, les autoritats competents han d'aplicar per analogia els principis pertinents que estableixen les normes sectorials.

b) Els requisits de solvència de cadascun dels sectors financers representats en un conglomerat financer estan coberts per elements dels recursos propis de conformitat amb les normes sectorials corresponents; quan hi hagi un dèficit de recursos propis referit al conglomerat financer, només els elements dels recursos propis que siguin admissibles per a cada una de les normes sectorials s'han de tenir en compte per verificar el compliment dels requisits addicionals de solvència.

c) Quan les normes sectorials estableixin límits d'admissibilitat de determinats instruments dels recursos propis que podrien considerar-se capital intersectorial, aquests límits s'han d'aplicar anàlogament en calcular els recursos propis referit al conglomerat financer.

d) En calcular els recursos propis en el nivell del conglomerat financer, les autoritats competents també han de tenir en compte l'eficàcia de la transferibilitat i disponibilitat dels recursos propis entre les diverses persones jurídiques del grup, considerant els objectius de les normes d'adequació del capital.

e) En el cas d'una entitat no regulada del sector financer, quan es calculi un requisit de solvència teòric de conformitat amb el que estableix l'annex, s'ha d'entendre per requisit de solvència teòric el requisit de capital que l'esmentada entitat hauria de satisfer d'acord amb les normes, sectorials o generals, pertinents, si fos una entitat regulada d'aquest sector financer. El requisit de solvència teòric d'una societat financera mixta de cartera es calcula d'acord amb les normes sectorials corresponents al sector financer més important del conglomerat financer.

Article 8. Operacions intragrup.

1. Les entitats obligades dels conglomerats financers han d'informar el coordinador, amb la periodicitat que aquest determini, que ha de ser almenys anual, sobre qualsevol operació intragrup significativa de les entitats regulades del conglomerat financer.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior, s'entén per operació intragrup qualsevol operació o negoci jurídic,

amb independència de la seva naturalesa, que relacioni directament o indirectament les entitats regulades d'un conglomerat financer amb altres empreses del mateix grup o amb qualsevol persona física o jurídica estretament vinculada a les empreses de l'esmentat grup per al compliment d'una obligació, sigui contractual o no, tingui o no tingui per objecte un pagament.

3. Sense perjudici del que disposa l'article 10, es considera significativa qualsevol operació intragrup d'un import superior al cinc per cent dels recursos propis computables del conglomerat financer.

Article 9. Concentració de riscos.

1. Les entitats obligades dels conglomerats financers han d'informar el coordinador, amb la periodicitat que aquest determini, que ha de ser almenys anual, sobre qualsevol concentració de riscos significativa en el conglomerat financer.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior, s'entén per concentració de riscos qualsevol exposició que pugui donar lloc a pèrdues suportades per les entitats d'un conglomerat financer que tingui importància suficient per comprometre la solvència o la situació financera en general de les entitats regulades del conglomerat financer. Les esmentades exposicions poden derivar de riscos de contrapartida o de crèdit, riscos d'inversió, riscos d'assegurança, riscos de mercat o altres riscos o d'una combinació o interacció d'aquests.

3. Sense perjudici del que disposa l'article següent, tenen la consideració de concentració de riscos significativa les que superin el 10 per cent dels recursos propis computables del conglomerat financer.

Article 10. Disposicions comunes a les operacions intragrup i les concentracions de riscos.

1. El coordinador, després de consultar les altres autoritats competents rellevants, ha d'identificar els tipus d'operacions i riscos sobre els quals les entitats regulades dels conglomerats financers han d'informar, d'acord amb el que estableixen els dos articles anteriors, així com els criteris de valoració d'aquestes operacions i riscos i altres assumptes tècnics que s'han de tenir en compte per als càlculs.

Per a això, les esmentades autoritats han de tenir en compte les característiques particulars de cada conglomerat financer i la seva estructura de gestió de riscos.

2. El coordinador, després de consultar les altres autoritats competents rellevants i el conglomerat mateix, pot definir per a cada cas concret líndars de significació més reduïts que els que estableixen els dos articles anteriors.

3. En revisar les operacions intragrup i les concentracions de riscos, el coordinador ha d'examinar en especial el possible risc de contagi dins del conglomerat financer, el risc de conflicte d'interessos, el risc d'elusió de les normes sectorials i el nivell o el volum dels riscos.

4. S'habilita el ministre d'Economia i Hisenda per establir amb caràcter general, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, els límits quantitativs i requisits qualitativs en relació amb les operacions intragrup i les concentracions de riscos significatives a què es refereix aquest article.

Article 11. Gestió de riscos i control intern.

1. Les entitats regulades dels conglomerats financers han de disposar en el nivell del conglomerat financer de procediments de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, així com d'una bona organització administrativa i comptable.

2. Els procediments de gestió de riscos han d'incloure:

a) Una administració i gestió sanes que gaudeixin de l'aprovació i d'una revisió periòdica per part del conjunt dels òrgans de direcció de les entitats incloses en el conglomerat.

b) Polítiques d'adequació de capital apropiades per preveure l'impacte de la seva estratègia comercial sobre el perfil de riscos i requisits de capital addicional del conglomerat financer.

c) Procediments adequats per garantir que els seus sistemes de control de regs estan integrats en la seva organització i que es prenen les mesures necessàries per garantir que els sistemes aplicats en totes les entitats incloses en el conglomerat financer són coherents i que els riscos es poden mesurar, seguir i controlar en el nivell del conglomerat financer.

3. Els mecanismes de control intern han d'incloure:

a) Mecanismes adequats en relació amb l'adequació del capital addicional per identificar i calcular tots els riscos significatius, interns i externs, als quals l'entitat estigui exposada, i establir una relació apropiada entre recursos propis i riscos.

b) Procediments d'informació i comptabilitat sòlids, per identificar, mesurar, seguir i controlar les operacions intragrup i la concentració de riscos.

4. Tenint en compte les característiques particulars de cada conglomerat financer, el coordinador pot determinar, oïdes les altres autoritats competents rellevants, l'abast i el contingut mínim dels procediments de gestió de riscos i mecanismes de control intern de què ha de disposar el conglomerat financer, als quals es refereixen els apartats 2 i 3.

5. Totes les empreses incloses en un conglomerat financer han de disposar de mecanismes de control intern adequats per recollir les dades i la informació pertinents als efectes de la supervisió addicional.

Article 12. *Requisits dels administradors de les societats financeres mixtes de cartera.*

1. Els membres del consell d'administració de les societats financeres mixtes de cartera, incloses les persones físiques que representin les persones jurídiques que siguin consellers, han de ser persones de reconeguda honorabilitat comercial i professional i han de tenir, almenys la majoria, coneixements i experiència adequats per exercir les seves funcions. Aquesta honorabilitat, coneixements i experiència l'han de tenir també els directors generals o assimilats de la societat.

2. Es dona honorabilitat comercial i professional en els qui han observat una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils o altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com les bones pràctiques comercials, financeres i bancàries. En tot cas, s'entén que no tenen tal honorabilitat els qui, a Espanya o a l'estranger, tenen antecedents penals per delictes dolosos, estan inhabilitats per exercir càrrecs públics o d'administració o direcció d'entitats financeres o estan inhabilitats d'acord amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, mentre no hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs i els fallits i concursats no rehabilitats en procediments concursals anteriors a l'entrada en vigor de la referida Llei.

3. Tenen coneixements i experiència adequats per exercir les seves funcions en les societats financeres mixtes de cartera els qui han exercit, durant un termini no inferior a tres anys, funcions d'alta administració, direcció, control o assessorament en entitats financeres o funcions de similar responsabilitat en altres entitats públiques o privades d'una dimensió com a mínim similar a la de les entitats regulades del conglomerat financer.

4. L'entitat obligada del conglomerat financer s'ha d'adreçar al coordinador per comunicar-li la condició d'administrador o director de les persones a les quals es refereix aquest article i sol·licitar la seva inscripció en un registre especial la gestió del qual correspon al coordinador. L'esmentada comunicació ha de tenir lloc en els 15 dies posteriors a l'acceptació del càrrec, incloent-hi les dades personals i professionals que estableixi, amb caràcter general, el coordinador responsable del registre, així com el document d'acceptació del càrrec i la declaració dels afectats que compleixen els requisits d'honorabilitat i, si s'escau, experiència a què es refereix aquest article, i que no estan incursos en cap limitació o incompatibilitat establerta en qualsevol norma que els sigui aplicable.

Article 13. *Obligació de remissió d'informació.*

1. Les entitats obligades dels conglomerats financers han de remetre al coordinador la informació, periòdica o no, que aquest els requereixi per comprovar el compliment de les seves obligacions. Igualment, han d'atendre els requeriments del coordinador i han de facilitar, si s'escau, les actuacions inspectores, tot això sense perjudici que les autoritats competents de la supervisió de les entitats o grups integrats en el conglomerat es puguin adreçar directament a ells en l'exercici de les seves competències de supervisió individual o en base consolidada de les entitats incloses en el conglomerat.

2. En el cas dels grups que preveu l'article 2.2 d'aquest Reial decret, l'entitat obligada ha de remetre a totes les autoritats competents espanyoles rellevants la informació que l'autoritat responsable de la supervisió de l'entitat obligada els requereixi en relació amb els càlculs que preveu l'article 2 de la Llei, als efectes de comprovar la no-subjecció del grup a les obligacions relatives a la supervisió addicional, i en relació amb el càlcul del capital addicional que eventualment li pugui ser exigible en cas d'adquirir la condició de conglomerat financer.

L'entitat obligada a què es refereix el paràgraf anterior és la que correspon en aplicació de criteris anàlegs als que preveu l'article 5.5 de la Llei.

CAPÍTOL III

Exercici de la supervisió addicional

Article 14. *Regles de designació del coordinador.*

1. Quan l'entitat dominant d'un conglomerat financer sigui una entitat regulada espanyola, la funció de coordinador l'ha d'exercir l'autoritat competent que tingui encomanades les funcions de vigilància i supervisió del grup consolidable en què aquella s'integri o, si no, de la mateixa entitat considerada individualment.

2. En els casos diferents del que preveu l'apartat anterior, la funció de coordinador l'ha d'exercir l'autoritat competent responsable de la supervisió de l'entitat regulada espanyola amb el balanç total superior en el sector financer més important.

3. Les autoritats competents rellevants de comú acord poden no aplicar el criteri que preveu l'apartat 2 si la seva aplicació és inadequada, tenint en compte l'estructura del conglomerat i de la importància relativa de les seves activitats en diferents països, i designar coordinador una autoritat competent diferent. En aquests casos, abans d'adoptar la seva decisió, les autoritats competents han de donar al conglomerat, mitjançant l'entitat obligada, l'oportunitat de pronunciar-se respecte de la decisió.

Article 15. *Identificació del conglomerat financer i de l'entitat obligada.*

1. El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions han de cooperar estretament entre si i amb les altres autoritats competents, per identificar els conglomerats financers en els quals, si s'escau, estiguin incloses entitats espanyoles. A aquest efecte, es poden adreçar a les entitats regulades que estiguin sota la seva competència per demanar-los, si no està a les seves mans, la informació necessària per portar a terme aquesta tasca d'identificació.

2. Identificat un conglomerat financer, el coordinador ha d'informar l'entitat obligada del conglomerat financer a què es refereix l'article 5.5 de la Llei d'aquesta circumstància, de la seva condició de coordinador, així com de l'abast de les obligacions del conglomerat segons el que preveu el paràgraf primer de l'article 2.1 d'aquest Reial decret.

El mateix procediment s'ha de seguir, als efectes del que preveu l'article 13, respecte dels grups a què es refereix l'article 2.2.

3. El coordinador també ha d'informar de la identificació realitzada, de la designació d'entitat obligada i de la seva condició de coordinador, les autoritats competents que hagin autoritzat les entitats regulades del conglomerat financer, les autoritats competents de l'Estat membre on tingui el seu domicili social la societat financera mixta de cartera, si n'hi ha, així com la Comissió Europea.

4. El ministre d'Economia i Hisenda pot establir, per si mateix o mitjançant les autoritats competents, un registre de conglomerats financers en què consti la composició i l'estructura de cada conglomerat.

Article 16. *Cooperació entre autoritats competents.*

La recopilació i l'intercanvi d'informació entre autoritats competents s'ha de fer en els termes que preveu l'article 6.3 de la Llei i ha d'assolir, com a mínim, els aspectes següents:

- a) Identificació de l'estructura del grup, de totes les entitats principals que pertanyin al conglomerat financer, així com de les autoritats competents de les entitats regulades del grup.
- b) Informació sobre les polítiques estratègiques del conglomerat financer.
- c) Situació financera del conglomerat financer, en especial, en relació amb l'adequació del capital, les operacions intragrup, la concentració de riscos i la rendibilitat.
- d) Els principals accionistes i la direcció del conglomerat financer.
- e) Organització, gestió de riscos i sistemes de control intern en el nivell del conglomerat financer.
- f) Procediments per a la recollida d'informació de les entitats d'un conglomerat financer i la verificació d'aquesta informació.
- g) Informació sobre l'evolució adversa de les entitats regulades o d'altres entitats del conglomerat financer que puguin afectar seriosament les entitats regulades.
- h) Les sancions imposades per la comissió d'infraaccions molt greus o greus, i les mesures excepcionals adoptades per les autoritats competents.

CAPÍTOL IV

Mesures d'execució

Article 17. *Actuacions en cas d'incompliment.*

1. Si el coordinador entén que el conglomerat financer no compleix alguna de les obligacions a les quals està sotmès en virtut del que preveuen la Llei, aquest Reial decret i les seves disposicions de desplegament, ho ha de

posar en coneixement de les autoritats competents interessades, per coordinar les seves actuacions en aplicació de les potestats que, sobre les entitats regulades i les societats financeres mixtes de cartera, els atorga l'ordenament.

2. Si l'incompliment es refereix als requisits de solvència addicional, operacions intragrup o concentració de riscos, el coordinador, d'acord amb les altres autoritats competents rellevants, ha de requerir l'entitat obligada que elabori un adequat pla de retorn al compliment. Aquest requeriment no és obligatori quan l'incompliment detectat en el conglomerat financer és conseqüència directa del dèficit d'una entitat individual o grup consolidable integrat en aquell, llevat que, segons el parer del coordinador, aquesta situació posi en greu perill la solvència de les altres entitats o grups consolidables d'entitats financeres que s'integren en el conglomerat financer.

CAPÍTOL V

Grups de tercers estats

Article 18. *Habilitació normativa.*

En virtut del que preveu el segon paràgraf de l'article 8.2 de la Llei, s'habiliten el ministre d'Economia i Hisenda, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en l'àmbit de les seves respectives competències, per establir altres mètodes per a la supervisió addicional dels grups l'entitat dominant dels quals sigui una entitat regulada o una societat financera mixta de cartera que tinguin el domicili fora de la Unió Europea. Entre aquests mètodes, les autoritats assenyalades tenen la potestat d'exigir la constitució d'una societat financera mixta de cartera que tinguin el domicili social a la Unió Europea.

Els mètodes han de complir els objectius de la supervisió addicional i s'han de comunicar a les altres autoritats competents i a la Comissió Europea.

Disposició transitòria primera. Règim transitori dels grups mixtos no consolidables.

Mentre no es porti a terme la identificació del conglomerat financer o del grup a què es refereix l'article 2.2 i, si s'escau, de la seva entitat obligada d'acord amb el que preveu aquest Reial decret, els grups que a la seva entrada en vigor tinguin la consideració de grups mixtos no consolidables mantenen totes les obligacions de remissió d'informació a què estiguin subjectes d'acord amb el títol V del Reial decret 1343/1992, de 6 de novembre.

Disposició transitòria segona. Inscripció en registres especials.

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, els membres del consell d'administració, directors o assimilats de l'entitat dominant de qualsevol entitat regulada espanyola, que no sigui entitat de crèdit, empresa de serveis d'inversió o entitat asseguradora o reasseguradora, han de sol·licitar la seva inscripció en el corresponent registre especial d'alts càrrecs, d'acord amb la normativa que els sigui aplicable.

Disposició transitòria tercera. Règim transitori dels expedients de sol·licitud de valoració d'immobles d'entitats asseguradores pels serveis de la Direcció General d'Assegurances i Plans de Pensions.

Les sol·licituds de valoració d'immobles d'entitats asseguradores pels serveis tècnics de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions que s'hagin presentat abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret s'han de tramitar i resoldre d'acord amb la normativa vigent en el moment de la sol·licitud.

Disposició derogatòria única. *Derogacions normatives.*

Queden derogats el títol IV i el títol V del Reial decret 1343/1992, de 6 de novembre, de desplegament de la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres.

També queden derogades les disposicions relatives a la sol·licitud de valoració d'immobles d'entitats asseguradores pels serveis tècnics de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions que conté l'Ordre ECO/805/2003, de 27 de març, sobre normes de valoració de béns immobles i de determinats drets per a determinades finalitats financeres.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 1343/1992, de 6 de novembre, pel qual es desplega la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres.*

El Reial decret 1343/1992, de 6 de novembre, pel qual es desplega la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres, es modifica en els termes següents:

U. L'article 1 queda redactat de la manera següent:

«Article 1. *Concepte.*

Els grups d'entitats financeres als quals es refereixen els capítols I i II de la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres, són els conjunts d'entitats d'aquesta naturalesa en els quals es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que una entitat financera controlï una o diverses entitats financeres.

b) Que una persona física, un grup de persones que actuïn sistemàticament en concert, o una entitat no financera controlï diverses entitats financeres.»

Dos. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Control d'una entitat.*

1. Per determinar si hi ha una relació de control cal atènyer-se als criteris que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

2. Als efectes de la supervisió prudencial sobre una base consolidada que preveu aquest Reial decret, s'han de tenir en compte les entitats financeres en què es tingui una participació. S'entén per participació qualsevol dret sobre el capital d'una altra societat que creï amb aquesta una vinculació duradora i estigui destinat a contribuir a l'activitat de la societat, així com, en tot cas, la tinença, de manera directa o indirecta, de com a mínim el 20 per cent del seu capital o dels seus drets de vot.»

Tres. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 3, «Entitats financeres», queda redactat de la manera següent:

«1. Als efectes d'aquest Reial decret, tenen la consideració d'entitats financeres les següents:

a) Les entitats de crèdit.
b) Les empreses de serveis d'inversió.
c) Les entitats asseguradores i reasseguradores.

d) Les societats d'inversió.
e) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, així com les societats gestores de fons de pensions, l'objecte social exclusiu de les quals sigui l'administració i la gestió dels fons esmentats.
f) Les societats de capital de risc i les gestores de fons de capital de risc.

g) Les entitats l'activitat principal de les quals sigui la tinença d'accions o participacions, llevat que

es tracti de societats financeres mixtes de cartera sotmeses a supervisió en el nivell del conglomerat financer.

h) Les entitats, sigui quina sigui la seva denominació o estatut, que, d'acord amb la normativa que els sigui aplicable, exerceixin les activitats típiques de les anteriors.»

Quatre. S'afegeix un apartat 3 a l'article 4, «Entitats integrants dels grups d'entitats financeres per criteris de nacionalitat», amb la redacció següent:

«3. En cas que l'entitat dominant d'una entitat de crèdit sigui una entitat financera amb domicili fora de la Unió Europea, cal atènyer-se al que disposa l'article 16.2 bis.»

Cinc. Els apartats 1 i 3 de l'article 6, «Consolidació dels grups d'entitats financeres», queden redactats de la manera següent:

«1. Per al compliment de les obligacions que preveu aquest Reial decret i sense perjudici del que disposa l'apartat 3, les entitats financeres components d'un mateix grup han de consolidar entre si els seus estats financers en els termes que estableixi la normativa específica de cada tipus de grups d'entitats financeres. A aquests efectes, les entitats financeres que no tinguin entitats dependents han d'elaborar uns estats financers en els quals apliquin criteris anàlegs als de la consolidació si tenen participacions en el sentit indicat a l'apartat 1 de l'article 185 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, o, de manera directa o indirecta, almenys el 20 per cent del capital o dels drets de vot en una altra entitat financera.

Els grups d'entitats financeres han de disposar de processos de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, inclosos procediments administratius i comptables sòlids, i totes les entitats o empreses que els integrin han de tenir mecanismes adequats per disposar de la informació que sigui necessària per al compliment de les normes exigibles al grup.»

«3. Per excepció, no es consoliden els estats financers de les entitats d'assegurances i els seus grups, d'una banda, amb els de les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió i els seus respectius grups, d'una altra, sense perjudici de les operacions comptables que sigui preceptiu fer quan hi concorrin els casos que preveu la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.

Les societats financeres mixtes de cartera esmentades a l'article 3.1.g) queden integrades en el corresponent grup o subgrup consolidable d'entitats financeres quan estiguin controlades per una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora.»

Sis. L'apartat 1 de l'article 7, «Tipus de grups consolidables d'entitats financeres», queda redactat de la manera següent:

«1. Als efectes d'aquest Reial decret, són grups consolidables d'entitats financeres els següents:

a) Els grups consolidables d'entitats de crèdit, regulats en el títol I.

b) Els grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió, regulats en el títol II.»

Set. El paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 16, «Definició», queda redactat de la manera següent, i s'afegeix un nou apartat 2 bis, amb la redacció següent:

«c) Que una empresa l'activitat principal de la qual consisteix a tenir participacions en entitats financeres, una persona física, un grup de persones físiques que actuïn sistemàticament en concert o una entitat no consolidable d'acord amb el que preveu aquest Reial decret controlin diverses entitats financeres, en què almenys una d'aquestes sigui una entitat de crèdit, i sempre que les entitats de crèdit siguin les d'una dimensió relativa més gran entre les entitats financeres, de conformitat amb els criteris que estableixi a l'efecte el ministre d'Economia i Hisenda.»

«2 bis. Quan les entitats de crèdit espanyoles tinguin com a dominant una entitat financera estrangera amb domicili fora de la Unió Europea, el Banc d'Espanya ha de comprovar que estan subjectes a una supervisió en base consolidada per part d'una autoritat competent d'un tercer país que sigui equivalent a la que preveu aquest Reial decret.

En cas que no s'aprecii l'existència d'un règim de supervisió equivalent, és aplicable a les entitats de crèdit esmentades en el paràgraf anterior el règim de supervisió en base consolidada que preveu aquest Reial decret.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, el Banc d'Espanya pot establir altres mètodes per a la supervisió en base consolidada dels grups als quals es refereix aquest apartat. Entre aquests mètodes figura la potestat del Banc d'Espanya d'exigir la constitució d'una entitat financera dominant que tingui el seu domicili social a la Unió Europea.

Els mètodes han de complir els objectius de la supervisió en base consolidada que defineix aquest Reial decret i ser comunicats a les altres autoritats competents implicades i a la Comissió Europea.»

Vuit. S'afegeix un apartat 3 a l'article 17, «Supervisió prudencial», amb la redacció següent:

«3. El Banc d'Espanya ha de fer una supervisió general de les operacions entre les entitats de crèdit i les altres entitats incloses en el seu grup consolidable, així com entre totes les indicades i l'entitat no financera dominant i les dependents. S'habilita el Banc d'Espanya per definir el tipus d'operacions o categories d'operacions que són objecte d'aquesta supervisió, així com l'abast de la informació, periòdica o no, que ha de ser remesa sobre aquest assumpte.»

Nou. S'afegeixen els paràgrafs d) bis i f) bis i es fa una nova redacció dels paràgrafs b), c) i f) i de l'últim paràgraf de l'apartat 1, així com del segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 20, «Composició dels recursos propis»:

«b) Les reserves efectives i expressives, inclosos el Fons de participació i el Fons de reserva de quota-partícpis de les caixes d'estalvis i la seva confederació.

c) Les reserves de regularització, actualització o revaloració d'actius, així com les plusvàlues que es comptabilitzin dins del patrimoni net per aplicació als actius del criteri de valor raonable, sempre que se subjectin a les normes comptables vigents per a les entitats de crèdit; el Banc d'Espanya pot acordar, atenent la volatilitat de la dels diferents tipus d'actius, una reducció de fins a dos terços en el seu import brut.»

«d) bis El saldo comptable de la cobertura genèrica corresponent al risc d'insolvència dels clients, és a dir, lligada a les pèrdues inherents o no assignades específicament per deteriorament del risc de crèdit, sempre que se subjectin a les normes comptables vigents per a les entitats de crèdit, i en la part que, atès el seu perfil temporal, pugui acordar el Banc

d'Espanya amb caràcter general. En tot cas, aquest element no pot excedir l'1,25 per cent dels riscos que hagin servit de base per al càlcul de la cobertura, ponderats de la manera que es determini d'acord amb l'article 26.»

«f) La part del capital social corresponent a les accions sense vot i a les accions rescatables la durada de les quals no sigui inferior a la que preveu l'article 22.3 per als finançaments subordinats, regulades en les seccions 5a i 6a del capítol IV del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

f) bis Les participacions preferents emeses d'acord amb el que preveu la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig.»

«Per a la seva inclusió entre els recursos propis, els elements recollits en els paràgrafs a), f), f) bis, g) i h) s'han de computar en la part que efectivament s'hagi desemborsat.»

«Sense perjudici de la facultat del Banc d'Espanya a què es refereix l'article 22.4, les participacions representatives dels interessos minoritaris s'han de distribuir entre els paràgrafs b), g) i h) de l'apartat 1, als efectes dels límits que estableix l'article 23, d'acord amb els criteris següents:

a) Entre els elements que preveu l'apartat 1.b) s'hi inclouen les participacions representatives de les accions ordinàries, les materialitzades en accions preferents emeses per filials estrangeres, sempre que estiguin disponibles per a la cobertura de risc i pèrdues en les mateixes condicions, atesa la seva pròpia naturalesa mercantil, que les accions ordinàries, la seva durada sigui indeterminada i no atorguin drets acumulatius al cobrament dels dividendes, i les materialitzades per accions sense vot que no atorguin drets acumulatius al cobrament de dividendes.

b) Entre els elements indicats a l'apartat 1.h) s'hi inclouen les participacions representatives d'accions sense vot emeses per filials espanyoles que atorguin drets acumulatius al cobrament de dividendes, de les accions preferents emeses per filials estrangeres que estiguin disponibles per absorbir pèrdues de l'entitat sense necessitat de procedir a la seva dissolució, i que, o bé tinguin durada indeterminada, o bé, tenint-la determinada, no sigui inferior a la que preveu l'article 22.3 per als finançaments subordinats i no atorguin drets acumulatius al cobrament de dividendes, i les accions rescatables que compleixin aquestes dues últimes condicions.

c) Entre els elements indicats a l'apartat 1.g) s'hi inclouen les participacions representatives d'accions rescatables, i d'accions preferents emeses amb durada determinada per filials estrangeres, quan atorguin drets acumulatius al cobrament de dividendes. En tot cas, la seva durada no pot ser inferior a la que preveu l'article 22.3 per als finançaments subordinats.»

Deu. El paràgraf e) de l'apartat 1 de l'article 21, «Deduccions dels recursos propis», queda redactat de la manera següent, i s'afegeix un paràgraf e) bis amb la redacció següent:

«e) Les participacions en entitats financeres no integrades en el grup consolidable quan, amb caràcter general, la participació de l'entitat de crèdit, o del grup consolidable d'entitats de crèdit, sigui superior al 10 per cent del capital de la participada.

e) bis Amb caràcter particular, en el cas de participacions en entitats asseguradores, de reassurances o en entitats l'activitat principal de les quals consisteix a tenir participacions en entitats asseguradores, s'han de deduir les participacions superiors al 20 per cent del capital de la participada.»

Onze. El primer paràgraf de l'apartat 2 i l'apartat 4 de l'article 22, «Condicions per a la computabilitat dels recursos propis», queden redactats de la manera següent:

«2. Pel fet de considerar-se recursos propis, les reserves, els fons i les provisions a què es refereixen els paràgrafs c), d), d) bis i e) de l'apartat 1 de l'article 20 han de complir, a satisfacció del Banc d'Espanya, els requisits següents:»

«4. Correspon al Banc d'Espanya la qualificació i la inclusió en els recursos propis d'una entitat de crèdit o d'un grup consolidable d'entitats de crèdit de tota classe d'accions preferents o participacions preferents, emeses d'acord amb la normativa que sigui aplicable, i dels elements que recullen els paràgrafs f), f) bis, g) i h) de l'apartat 1 de l'article 20, emesos per les mateixes entitats o per societats instrumentals i altres filials. El Banc d'Espanya s'ha d'ocupar especialment que la legislació del país on es faci l'emissió, o la mateixa interposició de les societats instrumentals o filials, no debilitin l'eficàcia dels requisits i limitacions establerts per a aquests instruments, ni el seu valor com a recursos propis del grup.»

Dotze. Els paràgrafs a) i c) de l'apartat 1 i el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 23, «Límits en el còmput dels recursos propis», queden redactats de la manera següent:

«a) Els recursos propis bàsics d'una entitat de crèdit estan constituïts per la suma dels elements recollits en els paràgrafs a), b), d) i f) bis de l'apartat 1 de l'article 20, així com per les accions sense vot que no atorguin drets acumulatius al cobrament de dividends, menys l'import del concepte que preveu l'article 21.1.a) i les partides incloses en els conceptes que preveu l'article 21.1.b), c) i d) relatives a aquells elements.»

«c) Els recursos propis de segona categoria d'una entitat de crèdit estan constituïts pels elements que contenen els paràgrafs c), d) bis, e), g) i h) de l'apartat 1 de l'article 20, per les accions sense vot que no compleixin les condicions per ser incloses entre els recursos propis bàsics i per les accions rescatables la durada de les quals no sigui inferior a la que preveu l'article 22.3 per als finançaments subordinats.»

«a) L'excés dels elements inclosos a l'article 20.1.g) i de les accions rescatables computables com a recursos propis de segona categoria que atorguin drets acumulatius al cobrament de dividends, sobre el 50 per cent dels recursos propis bàsics de l'entitat o grup consolidable.»

Tretze. El paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 36, «Definició», queda redactat de la manera següent:

«c) Que una empresa l'activitat principal de la qual consisteixi a tenir participacions en entitats financeres, una persona física, un grup de persones físiques que actuïn sistemàticament en concert o una entitat no consolidable d'acord amb el que preveu aquest Reial decret controlin diverses entitats financeres, de les quals almenys una d'aquestes sigui una empresa de serveis d'inversió, i sempre que les empreses de serveis d'inversió siguin les d'una dimensió relativa més gran entre les entitats financeres, de conformitat amb els criteris que estableixi a l'efecte el ministre d'Economia i Hisenda.»

Catorze. Les referències que conté el Reial decret 1343/1992, de 6 de novembre, als grups consolidables de societats i agències de valors s'entenen efectuades als grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió.

Disposició final segona. *Modificació del Reglament de desplegament de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit, aprovat pel Reial decret 84/1993, de 22 de gener.*

L'apartat 2 de l'article 2, «Requisits per obtenir i conservar l'autorització», del Reglament de desplegament de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit, aprovat pel Reial decret 84/1993, de 22 de gener, queda redactat de la manera següent:

«2. Es dóna honorabilitat comercial i professional en els qui han observat una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils o altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com les bones pràctiques comercials, financeres i bancàries. En tot cas, s'entén que no tenen tal honorabilitat els qui, a Espanya o a l'estranger, tinguin antecedents penals per delictes dolosos, estiguin inhabilitats per exercir càrrecs públics o d'administració o direcció d'entitats financeres o estiguin inhabilitats d'acord amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, mentre no hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs, els fallits i concursats no rehabilitats en procediments concursals anteriors a l'entrada en vigor de la Llei esmentada.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 1245/1995, de 14 de juliol, sobre creació de bancs, activitat transfronterera i altres qüestions relatives al règim jurídic de les entitats de crèdit.*

El Reial decret 1245/1995, de 14 de juliol, sobre creació de bancs, activitat transfronterera i altres qüestions relatives al règim jurídic de les entitats de crèdit, es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf f) de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 2, «Requisits per exercir l'activitat bancària», queden redactats de la manera següent, i s'introdueix un nou apartat 6, amb la redacció següent:

«f) Disposar d'un consell d'administració format com a mínim per cinc membres. Tots els membres del consell d'administració de l'entitat, així com els del consell d'administració de la seva entitat dominant quan hi hagi, han de ser persones de reconeguda honorabilitat comercial i professional i han de tenir, almenys la majoria en cada consell, coneixements i experiència adequats per exercir les seves funcions. Aquesta honorabilitat i experiència l'han de tenir també en els directors generals o assimilats de l'entitat i del seu dominant, quan hi hagi, així com en les persones físiques que representin les persones jurídiques que siguin consellers.»

«2. Es dóna honorabilitat comercial i professional en els qui hagin observat una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils o altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com les bones pràctiques comercials, financeres i bancàries. En tot cas, s'entén que no tenen aquesta honorabilitat els qui, a Espanya o a l'estranger, tinguin antecedents penals per delictes dolosos, estiguin inhabilitats per exercir càrrecs públics o d'administració o direcció d'entitats financeres o estiguin inhabilitats d'acord amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, mentre no hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs i els fallits i concursats no rehabilitats en procediments concursals anteriors a l'entrada en vigor de la Llei esmentada.»

«6. A més de la gestió del registre d'alts càrrecs de la banca, correspon al Banc d'Espanya la creació i gestió d'un registre de consellers i directors generals de les entitats dominants, que no siguin entitats de

crèdit, empreses de serveis d'inversió o entitats asseguradores o reasseguradores de bancs espanyols, on s'han d'inscriure obligatòriament els consellers, directors i assimilats d'aquelles. Per a la inscripció en l'esmentat registre les esmentades persones han de comunicar el seu nomenament dins dels 15 dies següents a la seva presa de possessió, incloent-hi les dades personals i professionals que estableixi, amb caràcter general, el Banc d'Espanya i declarar expressament, en el document que acrediti la seva acceptació del càrrec, que compleixen els requisits d'honorabilitat i, si s'escau, professionalitat a què es refereix aquest article, i que no estan incursos en cap limitació o incompatibilitat establerta en les normes que els siguin aplicables.»

Dos. L'apartat 2 i l'últim paràgraf de l'apartat 3 de l'article 7, «Autorització de bancs subjectes al control de persones estrangeres», queden redactats de la manera següent:

«2. En cas que el control del banc espanyol hagi de ser exercit per una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea, per l'entitat dominant d'una d'aquestes entitats, o per les mateixes persones físiques o jurídiques que controlin una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en un altre Estat membre, el Banc d'Espanya, abans d'emetre l'informe a què es refereix l'apartat 1 de l'article 1, ha de consultar les autoritats responsables de la supervisió de l'entitat de crèdit, empresa de serveis d'inversió o entitat asseguradora o reasseguradora estrangera.»

«Les autoritzacions que es concedeixin als bancs assenyalats en aquest apartat les ha de comunicar el Banc d'Espanya a la Comissió de la Unió Europea, així com a les autoritats competents dels altres estats membres, especificant l'estructura del grup al qual pertany l'entitat controlada.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 19, «Informació sobre l'estructura de capital de les entitats de crèdit», queda redactat de la manera següent:

«3. El Banc d'Espanya, tan aviat com en tingui coneixement, ha de comunicar al Ministeri d'Economia i Hisenda les transmissions d'accions o aportacions d'una entitat de crèdit que impliquin un canvi en el control de l'entitat, en el sentit de l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol. Així mateix, el Banc d'Espanya ha d'informar la Comissió de la Unió Europea, així com les autoritats competents dels altres estats membres, de les modificacions en l'estructura de capital que estableix aquest apartat.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret 692/1996, de 26 d'abril, sobre el règim jurídic dels establiments financers de crèdit.*

El Reial decret 692/1996, de 26 d'abril, sobre el règim jurídic dels establiments financers de crèdit, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 2 de l'article 4, «Autorització i registre dels establiments financers de crèdit subjectes al control de persones estrangeres», queda redactat de la manera següent:

«2. En cas que el control de l'establiment financer de crèdit espanyol hagi de ser exercit per una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea, per l'entitat dominant d'una d'aquestes entitats o per les mateixes persones físiques o jurídiques que controlin una entitat de crèdit, una empresa de serveis

d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en un altre Estat membre, el Banc d'Espanya, abans d'emetre l'informe a què es refereix l'article 3.1, ha de consultar les autoritats responsables de la supervisió de l'entitat de crèdit, empresa de serveis d'inversió o entitat asseguradora o reasseguradora estrangera.

Les autoritzacions que es concedeixin als establiments financers de crèdit assenyalats en aquest apartat les ha de comunicar el Banc d'Espanya a la Comissió de la Unió Europea, així com a les autoritats competents dels altres estats membres, especificant l'estructura del grup al qual pertanyi l'entitat controlada.»

Dos. El paràgraf e) de l'apartat 1 de l'article 5, «Requisits per exercir l'activitat», queda redactat de la manera següent, i s'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 3, amb la redacció següent:

«e) Comptar amb un consell d'administració format com a mínim per tres membres. Tots els membres del consell d'administració de l'entitat, així com els del consell d'administració de la seva entitat dominant, quan hi hagi, han de ser persones de reconeguda honorabilitat comercial i professional i han de tenir, almenys, tres dels membres de cadascun dels consells, coneixements i experiència adequats per exercir les seves funcions. Aquesta honorabilitat i experiència l'han de tenir també els directors generals o assimilats de l'entitat i del seu dominant, quan n'hi hagi, així com en les persones físiques que representin les persones jurídiques que siguin consellers.

Es dona honorabilitat comercial i professional en els qui hagin observat una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils o altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com les bones pràctiques comercials, financeres i bancàries. En tot cas, s'entén que no tenen aquesta honorabilitat els qui, a Espanya o a l'estranger, tinguin antecedents penals per delictes dolosos, estiguin inhabilitats per exercir càrrecs públics o d'administració o direcció d'entitats financeres o estiguin inhabilitats d'acord amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, mentre no hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs i els fallits i concursats no rehabilitats en procediments concursals anteriors a l'entrada en vigor de la Llei esmentada.

Tenen coneixements i experiència adequats per exercir les seves funcions en els establiments financers de crèdit els qui hagin dut a terme, durant un termini no inferior a dos anys, funcions d'alta administració, direcció, control o assessorament d'entitats financeres o funcions de responsabilitat similar en altres entitats, públiques o privades, de dimensió almenys anàloga a l'entitat que es pretén crear.»

«Correspon igualment al Banc d'Espanya la creació i gestió d'un registre de consellers i directors generals de les entitats dominants, que no siguin entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió o entitats asseguradores o reasseguradores d'establiments financers de crèdit espanyols, on s'han d'inscriure obligatòriament els consellers, directors i assimilats d'aquelles. Per a la inscripció en l'esmentat registre s'ha de seguir el mateix procediment que preveu el paràgraf anterior.»

Disposició final cinquena. *Modificació del Reial decret 775/1997, de 30 de maig, sobre el règim jurídic d'homologació dels serveis i societats de taxació.*

L'apartat 2 de l'article 3, «Requisits per a l'homologació», del Reial decret 775/1997, de 30 de maig, sobre el

règim jurídic d'homologació dels serveis i societats de taxació, queda redactat de la manera següent:

«2. Als efectes de la seva homologació, es dóna honorabilitat comercial i professional en els qui hagin observat una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils o altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com les bones pràctiques comercials, financeres i bancàries.

En tot cas, s'entén que no tenen aquesta honorabilitat els qui, a Espanya o a l'estranger, tinguin antecedents penals per delictes dolosos, estiguin inhabilitats per exercir càrrecs públics o d'administració o direcció d'entitats financeres o estiguin inhabilitats d'acord amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, mentre no hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs i els fallits i concursats no rehabilitats en procediments concursals anteriors a l'entrada en vigor de la Llei esmentada.»

Disposició final sisena. Modificació del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.

El Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, es modifica en els termes següents:

U. S'hi afegeix un paràgraf b) bis i es modifica el paràgraf e), tots dos a l'apartat 1 de l'article 4, «Sol·licitud i autorització administrativa», amb la redacció següent:

«b) bis Relació dels socis que tenen la condició d'entitat asseguradora, entitat de crèdit o empresa de serveis d'inversió, així com, si s'escau, les participacions, independentment de la seva quantia, de les quals sigui titular qualsevol soci en una entitat asseguradora, una entitat de crèdit o una empresa de serveis d'inversió.»

«e) Relació dels qui, sota qualsevol títol, portin la direcció efectiva de l'entitat, o de l'entitat dominant, a la qual s'ha d'adjuntar, emplenat, el qüestionari que a l'efecte estableixi el Ministeri d'Economia i Hisenda referit a les condicions de qualificació o experiència professionals a què es refereix l'article 15 de la Llei.»

Dos. El paràgraf d) de l'apartat 10 de l'article 50, «Béns i drets aptes per a la inversió de les provisions tècniques», queda redactat de la manera següent:

«d) Haver estat taxats per una entitat taxadora autoritzada per a la valoració de béns al mercat hipotecari, d'acord amb les normes específiques per a la valoració d'immobles aptes per a la cobertura de les provisions tècniques de les entitats asseguradores aprovades pel Ministeri d'Economia i Hisenda.»

Tres. S'hi afegeix un últim paràgraf a l'apartat 1.d) de l'article 52, «Valoració de les inversions de les provisions tècniques», amb la redacció següent:

«La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot comprovar i revisar d'ofici, mitjançant els seus serveis tècnics, els valors atribuïts als béns immobles i drets reals immobiliaris.»

Quatre. S'hi afegeixen els paràgrafs e) i f) a l'apartat 2, així com un nou apartat 2 bis, a l'article 59, «Patrimoni propi no compromès», amb la redacció següent:

«e) Les participacions iguals o superiors al 20 per cent del capital o drets de vot de la participada que l'entitat asseguradora tingui en altres entitats asseguradores o reasseguradores, en entitats de crè-

dit, en empreses de serveis d'inversió o en entitats l'activitat principal de les quals consisteixi a tenir participacions en entitats asseguradores.

f) Els finançaments subordinats o altres valors computables en el patrimoni propi no compromès emesos per les entitats esmentades en el paràgraf precedent i adquirits per l'entitat asseguradora.»

«2 bis. Les deduccions recollides a l'apartat 2 anterior s'efectuen pel seu valor en els llibres de l'entitat tenidora.

Com a alternativa a la deducció dels elements que preveuen els paràgrafs e) i f) de l'apartat 2, que l'entitat asseguradora tingui en entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió i qualsevol entitat del sector financer, les asseguradores poden aplicar els mètodes de l'annex del Reial decret 1332/2005, d'11 de novembre, de desplegament de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer. El mètode 1 (consolidació comptable) només s'ha d'aplicar quan les entitats incloses en l'àmbit d'aplicació de la consolidació tinguin un nivell de gestió integrada i de control intern d'acord amb el que disposa l'article 110 d'aquest Reglament. El mètode que s'elegeixi s'ha d'aplicar posteriorment d'una manera coherent.

En tot cas, les entitats integrants de grups asseguradors i de conglomerats financers subjectes a supervisió addicional poden no deduir els elements previstos en els paràgrafs e) i f) de l'apartat 2 que tinguin en entitats de crèdit, empreses d'inversió, empreses d'assegurances o de reassegurances o societats de cartera d'entitats d'assegurances incloses en l'àmbit de la supervisió addicional.»

Cinc. El paràgraf e) de l'apartat 1 de l'article 67, «Grup consolidable d'entitats asseguradores», queda redactat de la manera següent:

«e) Les entitats l'activitat principal de les quals sigui la tinença d'accions o participacions, llevat que es tracti de societats financeres mixtes de cartera sotmeses a supervisió en el nivell del conglomerat financer que no estiguin controlades per una entitat asseguradora o reasseguradora.»

Sis. El títol de l'article 110 i el seu apartat 1 queden redactats de la manera següent:

«Article 110. *Control intern i gestió de riscos de les entitats asseguradores.*

1. Les entitats asseguradores han d'establir els processos de gestió de riscos i mecanismes de control interns adequats, inclosos procediments administratius i comptables sòlids, així com disposar de la informació suficient, perquè la direcció de l'entitat pugui tenir un coneixement actualitzat sobre l'evolució de la seva activitat, el funcionament dels seus departaments i xarxes de distribució, i el comportament de les magnituds economicoactuarials bàsiques del seu negoci.

El grup consolidable d'entitats asseguradores, mitjançant les entitats que el componen, ha d'establir els processos de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, inclosos procediments administratius i comptables sòlids, per assegurar la plena disponibilitat i l'adequada presentació de totes les dades i la informació en general que siguin necessaris per a l'elaboració i formalització dels comptes consolidats, inclosos els estats de cobertura de provisions tècniques i de marge de solvència consolidats.»

Set. L'article 121 queda redactat de la manera següent:

«Article 121. *Registres administratius.*

S'obren llibres per a cada un dels tipus d'entitats asseguradores i reasseguradores que preveu la llei i de les organitzacions per a la distribució de la cobertura de riscos entre entitats o per a la prestació de serveis comuns relacionats amb la seva activitat, així com per als seus alts càrrecs i els de la seva entitat dominant, i per als corredors d'assegurances i societats de corredoria d'assegurances i els seus alts càrrecs, tot això amb el desglossament que sigui necessari.»

Vuit. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 123, «Registre administratiu dels alts càrrecs d'entitats asseguradores i reasseguradores», queda redactat de la manera següent:

«1. Les entitats asseguradores i les entitats l'activitat principal de les quals consisteix a tenir participacions en entitats asseguradores han de sol·licitar la inscripció dels administradors o consellers, els directors generals o assimilats, els apoderats i els que sota qualsevol títol portin la direcció efectiva de les entitats.»

Nou. S'hi introdueix una disposició addicional novena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional novena. *Informació que ha de subministrar la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a les autoritats de supervisió de la Unió Europea.*

En els supòsits als quals es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'article 77.2 de la Llei, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar, a més de a la Comissió de les Comunitats Europees, les autoritats competents dels altres estats membres.»

Disposició final setena. *Modificació del Reial decret 2660/1998, de 14 de desembre, sobre el canvi de moneda estrangera en establiments oberts al públic diferents de les entitats de crèdit.*

L'apartat 3 de l'article 4, «Requisits per obtenir i conservar l'autorització per exercir l'activitat de canvi de moneda estrangera», del Reial decret 2660/1998, de 14 de desembre, sobre el canvi de moneda estrangera en establiments oberts al públic diferents de les entitats de crèdit, queda redactat de la manera següent:

«3. Es dona honorabilitat comercial i professional en els qui hagin observat una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils o altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com les bones pràctiques comercials, financeres i bancàries.

En el cas que preveu l'article 2.1, es considera que concorren els requisits d'honorabilitat comercial i professional per l'existència d'un establiment obert al públic en el qual es dugui a terme l'activitat principal del sol·licitant.

En tot cas, s'entén que no tenen aquesta honorabilitat els qui, a Espanya o a l'estranger, tinguin antecedents penals per delictes dolosos, estiguin inhabilitats per exercir càrrecs públics o d'administració o direcció d'entitats financeres o estiguin inhabilitats d'acord amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, mentre no hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs i els fallits i concursats no rehabilitats en procediments concursals anteriors a l'entrada en vigor de la Llei esmentada.»

Disposició final vuitena. *Modificació del Reial decret 867/2001, de 20 de juliol, sobre el règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió.*

El Reial decret 867/2001, de 20 de juliol, sobre el règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió, es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf e) de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 14, «Requisits per exercir la seva activitat», queden redactats de la manera següent:

«e) Comptar amb un consell d'administració format com a mínim per cinc membres en les societats de valors, i com a mínim per tres en les agències de valors i societats gestores de carteres. Tots ells, així com els de la seva entitat dominant, quan n'hi hagi, han de ser persones de reconeguda honorabilitat empresarial o professional i han de tenir, almenys la majoria en cada consell, coneixements i experiència adequats en matèries relacionades amb el mercat de valors per exercir les seves funcions. Aquesta honorabilitat, coneixements i experiència són exigibles també en els directors generals o assimilats de l'entitat i del seu dominant, quan n'hi hagi, així com en les persones físiques que representin les persones jurídiques en els consells d'administració.»

«2. Es dona honorabilitat comercial i professional en els qui hagin observat una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils o altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com les bones pràctiques comercials i financeres. En tot cas, s'entén que no tenen aquesta honorabilitat els qui, a Espanya o a l'estranger, tinguin antecedents penals per delictes dolosos, estiguin inhabilitats per exercir càrrecs públics o d'administració o direcció d'entitats financeres o estiguin inhabilitats d'acord amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, mentre no hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs i els fallits i concursats no rehabilitats en procediments concursals anteriors a l'entrada en vigor de la Llei esmentada.»

Dos. S'introdueix un nou apartat 3 a l'article 16, «Requisits de la sol·licitud», amb la redacció següent:

«3. Correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la creació i gestió d'un registre de consellers i directors generals de les entitats dominants, que no siguin entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió o entitats asseguradores o reasseguradores d'empreses de serveis d'inversió espanyoles, on s'han d'inscriure obligatòriament els consellers, directors i assimilats d'aquelles.

Per a la inscripció en l'esmentat registre, tals persones han de comunicar el seu nomenament dins dels 15 dies següents a la seva presa de possessió, incloent-hi les dades personals i professionals que estableixi, amb caràcter general, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i declarar expressament, en el document que acrediti la seva acceptació del càrrec, que compleixen els requisits d'honorabilitat i, si s'escau, professionalitat que els siguin exigibles, i que no estan incursos en cap limitació o incompatibilitat que estableixen les normes que els siguin aplicables.»

Tres. Els apartats 1 i 2 de l'article 19, «Autorització d'empreses de serveis d'inversió subjectes al control de persones estrangeres», queden redactats de la manera següent:

«1. L'autorització per a la creació d'una empresa de serveis d'inversió espanyola ha de ser objecte de consulta prèvia amb l'autoritat supervisora competent del corresponent Estat membre de la Unió Europea quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Que la nova empresa hagi de ser controlada per una empresa de serveis d'inversió, o una entitat de crèdit o una entitat asseguradora o reasseguradora, autoritzada en l'esmentat Estat.

b) Que el seu control l'hagi d'exercir l'empresa dominant d'una empresa de serveis d'inversió, o d'una entitat de crèdit o d'una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en aquest Estat.

c) Que el seu control l'hagin d'exercir les mateixes persones físiques o jurídiques que controlin una empresa de serveis d'inversió, o una entitat de crèdit o una entitat asseguradora o reasseguradora, autoritzada en aquest Estat membre.

S'entén que una empresa és controlada per una altra quan es doni algun dels casos que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

2. La consulta l'ha d'adreçar la Comissió Nacional del Mercat de Valors a l'organisme supervisor equivalent competent del país d'origen de l'entitat que exerceixi el control. Ha d'incloure, en especial, l'avaluació de la idoneïtat dels accionistes i l'honorabilitat i l'experiència dels administradors i directius de la nova entitat o de l'entitat dominant, i es pot reiterar per a l'avaluació continuada del compliment, per part de les empreses de serveis d'inversió espanyoles, dels requisits esmentats.»

Disposició final novena. *Modificació del Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 304/2004, de 20 de febrer.*

El segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 75 del Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 304/2004, queda redactat de la manera següent:

«Amb periodicitat almenys anual, els immobles del fons han de ser taxats. Les taxacions les ha de fer una entitat taxadora autoritzada per a la valoració de béns al mercat hipotecari, d'acord amb les normes específiques per a la valoració d'immobles aprovades pel Ministeri d'Economia i Hisenda. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot comprovar i revisar d'ofici, mitjançant els seus serveis tècnics, els valors atribuïts als immobles.»

Disposició final desena. *Caràcter bàsic.*

Aquest Reial decret, que té caràcter bàsic, es dicta a l'empara dels títols competencials que preveu l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució.

Disposició final onzena. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret es completa la transposició al dret espanyol de la Directiva 2002/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2002, relativa a la vigilància complementària de les entitats de crèdit, les companyies d'assegurances i les entitats d'inversió que pertanyen a un conglomerat financer, per la qual es modifiquen les directives 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE i 93/22/CEE del Consell, i les directives 98/78/CE i 2000/12/CE del Parlament Europeu i del Consell. Així mateix, mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2005/1/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2005, per la qual es modifiquen les directives 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE i 93/6/CEE del Consell, i les directives 94/19/CE, 98/78/CE, 2000/12/CE, 2001/34/CE, 2002/83/CE i 2002/87/CE, a fi d'establir una nova estructura organitzativa dels comitès de serveis financers.

Disposició final dotzena. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda i, amb la seva habilitació expressa, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors per dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret.

Disposició final tretzena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i s'aplica en primer lloc a la supervisió dels comptes de l'exercici 2005.

Fet a Madrid, l'11 de novembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,

PEDRO SOLBES MIRA

ANNEX

MÈTODES DE CÀLCUL

Els mètodes a què es refereix l'article 6.1 són els següents:

Mètode 1: mètode de consolidació comptable

1. El càlcul dels requisits de l'adequació del capital addicional de les entitats regulades d'un conglomerat financer s'efectua sobre la base dels comptes consolidats.

2. Els requisits de l'adequació del capital addicional es calcula com la diferència entre:

a) Els recursos propis del conglomerat financer calculats sobre la base de la posició consolidada del grup; els elements admissibles són els que es considerin aptes d'acord amb les normes sectorials pertinents, i

b) La suma dels requisits de solvència de cadascun dels sectors financers representats en el grup; els requisits de solvència de cadascun dels sectors financers es calculen de conformitat amb les normes sectorials corresponents.

3. En el cas de les entitats no regulades del sector financer que no s'inclouen en els càlculs dels requisits de solvència sectorials abans esmentats, es calcula un requisit de solvència teòric.

4. La diferència no pot donar un resultat negatiu.

Mètode 2: mètode de deducció i agregació

1. El càlcul dels requisits de l'adequació del capital addicional de les entitats regulades d'un conglomerat financer s'efectua sobre la base dels comptes de cadascuna de les entitats del grup.

2. Els requisits de l'adequació del capital addicional es calcula com la diferència entre:

a) La suma dels recursos propis de cada entitat regulada i no regulada del sector financer del conglomerat financer; els elements admissibles són els que es considerin aptes d'acord amb les normes sectorials pertinents, i

b) La suma de:

1r Els requisits de solvència de cada entitat regulada i no regulada del sector financer del grup; els requisits de solvència es calculen de conformitat amb les normes sectorials pertinents, i

2n El valor comptable de les participacions en altres entitats del grup.

3. En el cas de les entitats no regulades del sector financer, es calcula un requisit de solvència teòric. Els

recursos propis i els requisits de solvència s'han de tenir en compte en relació amb la seva part proporcional, de conformitat amb el que disposen l'article 6.3 i l'article 7.

4. La diferència no pot donar un resultat negatiu.

Mètode 3: mètode del valor comptable/deducció dels requisits

1. El càlcul dels requisits de l'adequació del capital addicional de les entitats regulades d'un conglomerat financer s'efectua sobre la base dels comptes de cadascuna de les entitats del grup.

2. Els requisits de l'adequació del capital addicional es calcula com la diferència entre:

a) Els recursos propis de l'empresa dominant o de l'entitat que encapçali el conglomerat financer; els elements admissibles són els que es considerin aptes d'acord amb les normes sectorials pertinents, i

b) La suma de:

1r El requisit de solvència de l'empresa dominant o de l'entitat que encapçali el conglomerat esmentada en el paràgraf a) anterior, i

2n El més gran entre el valor comptable de la participació d'aquella en altres entitats del grup i els requisits de solvència d'aquestes entitats; els requisits de solvència d'aquestes últimes s'han de tenir en compte en relació amb la seva part proporcional, de conformitat amb el que disposen l'article 6.3 i l'article 7.

3. En el cas de les entitats no regulades del sector financer, es calcula un requisit de solvència teòric. En valorar els elements admissibles per al càlcul dels requisits de l'adequació del capital addicional, les participacions poden ser valorades pel mètode de posada en equivalència.

4. La diferència no pot donar un resultat negatiu.

Mètode 4: combinació dels mètodes

El càlcul dels requisits de l'adequació del capital addicional de les entitats regulades d'un conglomerat financer es pot efectuar mitjançant la combinació de dos o dels tres mètodes anteriors.

19251 *REIAL DECRET 1333/2005, d'11 de novembre, pel qual es desplega la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en matèria d'abús de mercat.* («BOE» 280, de 23-11-2005.)

Aquest Reial decret té per objecte completar la transposició a l'ordenament jurídic espanyol de la nova normativa comunitària en matèria d'abús de mercat. En primer lloc, es culmina la transposició a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 2003/6/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener de 2003, sobre les operacions amb informació privilegiada i la manipulació del mercat (abús de mercat).

Així mateix, el Reial decret transposa a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2003/124/CE de la Comissió, de 22 de desembre de 2003, sobre la definició i revelació pública de la informació privilegiada i la definició de manipulació de mercat; la Directiva 2003/125/CE de la Comissió, de 22 de desembre de 2003, sobre la presentació imparcial de les recomanacions d'inversió i la revelació de conflictes d'interessos, i, finalment, la Directiva 2004/72/CE de la Comissió, de 29 d'abril de 2004, de pràctiques de mercat acceptades, la definició d'informació privilegiada per als instruments derivats sobre primeres matèries, l'elaboració de llistes de persones amb informació privilegiada, la notificació de les operacions efectuades per directius i la notificació de les operacions sospitoses.

Aquestes tres directives, juntament amb el Reglament (CE) número 2273/2003 de la Comissió, de 22 de desembre de 2003, sobre les exempcions per als programes de recompra i l'estabilització d'instruments financers, despleguen i completen la Directiva 2003/6/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener de 2003, sobre les operacions amb informació privilegiada i la manipulació del mercat (abús de mercat), que constitueix la norma principal en què es defineixen tots els elements integrants de l'actual marc normatiu de l'abús de mercat en l'àmbit europeu.

L'aprovació de la Directiva 2003/6/CE ha suposat un salt qualitatiu important, ja que, per primera vegada, s'ha establert un règim unitari complet de l'abús de mercat en el nivell europeu, atès que no només regula la utilització d'informació privilegiada, com passava fins ara, sinó també la manipulació de cotitzacions. En definitiva, les dues conductes constitueixen dues manifestacions d'una mateixa realitat que ha de convergir en un únic concepte omnicomprensiu: l'abús de mercat.

Una altra novetat important de la Directiva 2003/6/CE és que es tracta de la primera norma comunitària que ha estat aprovada i, posteriorment desplegada, d'acord amb el denominat procediment Lamfalussy, l'objectiu principal del qual consisteix a agilitar la presa de decisions en l'àmbit financer per accelerar la consecució d'un mercat únic de serveis financers.

Per això, la Directiva 2003/6/CE, aprovada pel Parlament Europeu i el Consell, és una directiva marc o de principis que ha estat degudament desplegada mitjançant l'adopció per la Comissió Europea dels corresponents instruments normatius d'execució [en concret, el Reglament (CE) núm. 2273/2003 i les directives 2003/124/CE; 2003/125/CE i 2004/72/CE].

Aquest nou procediment té el reflex en la transposició d'aquestes directives. La Directiva 2003/6/CE pren forma, pràcticament en la seva totalitat, en el dret espanyol en els articles 81 a 83 ter de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, després de la reforma feta per la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.

La culminació de la transposició d'aquesta Directiva, així com la transposició completa de les tres directives de desplegament, constitueixen l'objecte i la raó de ser d'aquest Reial decret.

El Reial decret s'estructura en 16 articles, ordenats en quatre capítols. El primer capítol concreta el concepte d'informació privilegiada i el de manipulació de cotitzacions. A més, estableix indicis de quan una pràctica determinada pot constituir una manipulació de cotitzacions. Finalment, es fixen el procediment i els elements que s'han de tenir en compte perquè el supervisor espanyol pugui declarar acceptada una pràctica, o bé en els mercats en què es negociïn instruments financers derivats, o bé als efectes de valorar la inexistència de manipulació de mercat.

El segon capítol regula les obligacions dels emissors en matèria d'informació rellevant i detalla els mitjans i terminis per comunicar-la a l'organisme supervisor, la possibilitat d'endarrerir-ne la comunicació sota determinades circumstàncies i l'obligació que l'emissor creï registres de totes les persones que tinguin accés a aquesta informació.

Les obligacions de comunicació al supervisor per part dels administradors i directius de l'emissor en relació amb les operacions que efectuïn sobre accions i altres instruments financers de l'emissor les regula el capítol III.

Finalment, el capítol IV regula les condicions que s'han de complir per elaborar i presentar recomanacions d'inversió i, si s'escau, per revelar els conflictes d'interès que puguin afectar a qui elabori aquesta recomanació.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 11 de novembre de 2005,